

येशू, परमेश्वराचा पुत्र

येशू ख्रिस्त हा देवाचा पुत्र आहे हे सत्य ख्रिस्तत्वाचा आधार किंवा गाभा आहे. आपल्या धर्माचा केंद्रबिंदू ख्रिस्त आहे (१ करिंथ.३:११). आपल्या सुवार्तेचा विषय (प्रे. कृ.८:३५; १ करिंथ.१:२३), आपला स्वीकार करणारा (मत्तय.१०:३२), आणि आपल्या आशेचा आधार आहे (१ तीमथ्य.१:१). म्हणून त्याच्यावर भक्कम विश्वास असणे अतिशय आवश्यक आहे (योहान.८:२४). ख्रिस्ताच्या देवत्वावर विश्वास ठेवण्यासाठी आपल्याकडे पुष्कळ चांगली कारणे आहेत. ज्या गोष्टींवर विश्वास ठेवण्यासाठी देवाने पुरेसा पुरावा दिलेला नाही, अशा गोष्टींवर विश्वास ठेवायला तो (देव) आपल्याला सांगत नाही (योहान.२०:३१). प्रमाण पक्के असून त्यावर युगानयुग लक्षावधी लोकांनी विश्वास ठेवला आहे. येशू देवाचा पुत्र आहे असा विश्वास ठेवण्यासाठी काही कारणे या पाठात नमूद केली आहेत. त्यांचे काळजीपूर्वक परीक्षण करा. तुमचा विश्वास पहिल्यापासूनच भक्कम असेल, तर शांत बसून शिष्यांप्रमाणे “प्रभू, माझा विश्वास वाढव,” अशी प्रार्थना करा. तुमच्या मनात शंका, संशय असेल तर मार्क.९:२४ मध्ये भूतग्रस्त मुलाच्या वडिलाने केली तशी “हे देवा, मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो माझा अविश्वास दूर करण्यास मला सहाय्य कर,” अशी प्रार्थना करा.

कारण तो जुन्या करारातील भविष्य संदेश पूर्ण करतो

येशूच्या जन्माच्या शेकडो वर्षे आधी केलेल्या भविष्यांचा विचार करू या. त्याच्या जन्माचे भविष्य केले होते. त्याच्या वंशावळीत अब्राहम, यहुदा आणि दाविद यांचा समावेश आहे (उत्पत्ती १२:३/मत्तय.१:२; उत्पत्ती ४९:१०/मत्तय.१:२,६). अब्राहामाचे बरेच वंशज होते, तरी भविष्यसंदेशात नक्की कुटुंबाचा उल्लेख केला होता (यिर्मया २३:५; यशया ११:१/मत्तय.१:६). कुमारीच्या पोटी त्याचा जन्म होईल याचे भाकित यशया ७:१४ मध्ये केले होते आणि मत्तय १:१८-२५ मध्ये त्याची पूर्तता झाली. त्याच्या जन्मस्थळासाठी बेथेलहेमाची निवड करण्यात आली होती (मिखा

५:२). त्याचा जन्म झाल्यानंतर अनेक बालके मारली जातील हीसुद्धा भविष्यवाणी झाली होती (यिर्मया ३१:१५/मत्तय.२:१६-१८).

संदेष्ट्यांनी त्याचे मिसर देशात पलायन (होशेय ११:१/मत्तय.२:१३-१५), गालिल्लातील त्याचे जीवन (यशया ९:१,२/मत्तय.४:१२-१६), यरूशलेमात येशूचा जयोत्सवाने प्रवेश (जखन्या ९:९/मत्तय.२१:१-११) यांबद्दल अगोदरच सांगितले होते. त्याच्या सेवाकार्याविषयीदेखील भविष्यवाणी करण्यात आली होती. त्याचा अग्रदूत त्याच्यासमोर चालेल (मलाखी ३:१; यशया ४०:३/मत्तय.३:१-३), रोग्यांना बरे करण्याची त्याची सेवा (यशया ५३:४/मत्तय.८:१६,१७), दाखल्यांद्वारे शिक्षण देणे (यशया ६:९,१०/मत्तय.१३:१०-१७), परराष्ट्रीयंतील त्याची सेवा (यशया ४२:१-४/मत्तय.१२:१५-२१) आणि राज्यकर्त्यांनी त्याला नाकारणे (स्तोत्र.११८:२२/योहान. १:११) याविषयी संदेष्ट्यांनी पूर्वीच सांगितले होते.

बारीकसारीक तपशिलांसह येशूच्या मृत्यूचे भविष्य करण्यात आले होते. जुन्या करारात चांदीच्या तीस रूपयांच्या बदल्यात (जखन्या ११:१२/मत्तय.२६:१४-१६) एका मित्राद्वारे (स्तोत्र.४१:९/ मत्तय.२६:४७-५०) त्याला पकडून देण्याचे चित्र दाखविले गेले आहे. त्याच्या शत्रूसमोर तो कशा प्रकारे वागेल (यशया ५३:७/मत्तय.२७:१४), त्याचा मृत्यू कसा होणार होता. (स्तोत्र २२:१६/मत्तय २७:३५). आणि त्याच्या वस्त्रांची वाटणी चिढ्या टाकून कशाप्रमाणे होणार होती. (स्तोत्रसंहिता २२:१८/ मत्तय.२७:३५), मृत्यूच्या वेळेस त्याच्या मुखातील शब्द (स्तोत्रसंहिता २२:१/ मत्तय.२७:४६) त्याची हाडे न मोडली जाणे (स्तोत्रसंहिता ३४:२०/योहान.१९:३३), त्याच्या कुशीत भाला भोसकणे (जखन्या १२:१०/योहान.१९:३७), त्याला पुरणे (यशया ५३:९/मत्तय.२७:५७-६०), त्याचे पुनरुत्थान (स्तोत्रसंहिता १६:१०/ लूक.२४:१-९; प्रे. कृ.२:२५-३२) आणि त्याचे स्वर्गारोहण यांविषयी भविष्य वर्तविण्यात आले होते. (स्तोत्र ६८:१८/लूक २४:५०-५३).

तारणारा येणार आहे असे म्हणणे संदेष्ट्यांसाठी तुलनेने सोपे होते, पण तीनशेपेक्षा अधिक बाबी त्यांनी तपशिलांसह सांगितल्या तेव्हा मात्र नाकारता येणार नाही असा एक साचा त्यांनी तयार केला.

हे भविष्यसंदेश पूर्ण होण्याचा अर्थ काय असेल याचा विचार करा. मनुष्याची दूरदृष्टी व बुद्धी येणाऱ्या चोवीस तासांत काय घडेल हेसुद्धा निश्चितपणे सांगू शकत नाही. निवडणुकीचा निकाल काय लागेल याचे भाकित राजकीय सर्वेक्षण करणारे लोक देशभरात विखुरलेल्या आपल्या प्रतिनिधींच्या मदतीने कधी कधी करू शकतात.

येशूच्या जन्माविषयीची ही भविष्ये म्हणजे आजपासून ४०० वर्षांनी देशाचा अध्यक्ष कोण असेल, त्याचे जन्मठिकाण कोणते, त्याची वंशावळी, त्याचे शिक्षण, त्याची कारकीर्द किती वर्षांची असेल, आणि त्याचा मृत्यू कोठे आणि कशा प्रकारे होईल याचे भविष्य सांगण्यासारखे आहे.

खरी भविष्यवाणी पारखली जाऊ शकते, कारण ती भविष्यातील घटना प्रगट करते. सहजासहजी अपघाताने पूर्ण होऊ शकणार नाहीत असे तपशील त्यात असतात. भविष्यसंदेशाची ऐतिहासिकरीत्या पूर्तता होते, तेव्हाच तो भविष्यसंदेश अचूक मानला जातो. भविष्यसंदेशाच्या पूर्ततेसंबंधीच्या या युक्तिवादाकडे कोणताही लेखी किंवा तोंडी पुरावा दुर्लक्ष करू शकत नाही. यावरून हे सिद्ध प्रमाणित होते की, एक तर येशू दैवी होता आणि दुसरे म्हणजे ज्या लोकांनी हे भविष्यसंदेश लिहिले, त्यांना पवित्र आत्म्याने प्रेरित केले होते.

कारण देवत्वाविषयीचे त्याचे दावे हे त्याच्या कार्याशी सुसंगत आहेत

येशूने स्वतःबद्दल धाडसी दावे केले. ‘मी अब्राहमापूर्वी आहे’ (योहान.८:५८), ‘जगाच्या स्थापनेपूर्वी मी देवासोबत होतो’ (योहान.१७:५,२४), ‘मी स्वर्गातून उतरलो आहे’ (योहान.६:३८,६२), ‘स्वर्गात व पृथ्वीवर सर्व अधिकार मला मिळाला आहे’ (मत्तय.२८:१८) असे त्याने स्वतःविषयी म्हटले. पूर्वी होऊन गेलेल्या कोणा व्यक्तीचा तो अवतार नव्हता; तर मानवरूपात पृथ्वीवर असलेला तो देव होता (योहान.१:१-१८). त्याचे देवत्व नाकारणे बरेच लोक त्याला केवळ एक “चांगला” मनुष्य म्हणतात. पण त्याने स्वतःविषयी जे दावे केले तसा तो जर नव्हता, तर निश्चितच तो “चांगला” मनुष्य नव्हता तर लबाड व धोकेबाज होता.

त्याच्या कामगिरीने दाखवून दिले की, त्याचे दावे सत्य होते. येशूने अनेक चमत्कार केले. पवित्र शास्त्राच्या इतिहासकारांनी त्याच्या चमत्कारिक कार्याची साक्ष दिली आहे (मत्तय.११:४,५; योहान.२०:३०,३१). धर्मनिरपेक्ष इतिहासकारांनी सुद्धा साक्ष दिली की त्याने चमत्कारिक कार्य केले.

त्याने म्हटले, “मी जगाचा प्रकाश आहे” (योहान.८:१२). मग प्रकाश बघण्यासाठी त्याने आंधळ्यांना दृष्टी दिली (योहान.९:६,७). त्याने म्हटले, “मी जीवनाची भाकर आहे” (योहान.६:३५). आणि त्याने काही भाकरी व दोन मासोळ्यांतून पाच हजार

लोकांना जेवू घातले. त्याने म्हटले, “पुनरुत्थान व जीवन मीच आहे” (योहान. ११:२५), मग त्याने मेलेल्या लाजरसाला जिवंत केले (योहान.११:४३,४४).

कारण त्याने निष्पाप जीवन व्यतीत केले

जे लोक येशू ख्रिस्ताला ओळखत होते, त्यांचा दावा होता की, त्याने निष्पाप जीवन व्यतीत केले. या लोकांना परमेश्वराच्या आत्म्याने प्रेरित केले होते.

कारण ज्याला आपल्या अशक्तपणाचे दुःख होत नाही, असा आपला प्रमुख याजक नाही, तर तो सर्व प्रकारे आपल्याप्रमाणे पारखलेला होता तरी निष्पाप राहिला (इब्री.४:१५).

त्याने पाप केले नाही आणि त्याच्या मुखात कपट आढळले नाही (१ पेत्र. २:२२).

त्याच्या जीवनाचा अभ्यास करणाऱ्यांनी त्याला उत्तम म्हटले (लूक.१८:१८). निरंतर त्याच्यामधले दोष शोधण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या त्याच्या शत्रूंनासुद्धा त्याचा चांगुलपणा माहीत होता. त्याने असाधारण गोष्ट केली-त्याचे परीक्षण करून त्याच्यामध्ये काही दोष सापडतो का हे पाहण्याचे आव्हान त्याने त्यांना दिले (योहान.८:४६).

त्याचा चांगुलपणा त्याच्या मृत्यूच्या वेळी मान्य केला गेला. पिलाताची पत्नी (मत्तय.२७:१९), पिलात (मत्तय.२७:२३), हेरोद (लूक.२३:१४), क्रुसखांबावरील लुटारू (लूक.२३:४१), जमादार (मत्तय.२७:५४), आणि यहुदाचे सुद्धा (मत्तय.२७:४) शब्द लक्षात घ्या.

कारण त्याच्या जीवनाचा जगावर अखंड प्रभाव पडत आहे

कित्येक स्मरणचिन्हे त्याच्या जीवनाचा आदर करतात : प्रभुचा दिवस (प्रकटी. १:१०) प्रभूभोजन (१ करिंथ.११:२०-२९; मत्तय.२६:२६-२८), बासिस्मा (रोम.६:३-५) आणि एवढेच नाही तर आपल्या कॅलेंडरवरील तिथीसुद्धा (इसवी पूर्व आणि इसवी सन अर्थात ख्रिस्तपूर्व व ख्रिस्तानंतर). मानव ज्यांना महान समजतो असे महानपणाचे कोणतेही लक्षण त्याच्या ठायी नसताना देखील तो निःसंशय जगातील सर्वांत महान पुरुष होता. त्याच्याजवळ कोणतीही पैतृक संपत्ती किंवा कोणतेही शिक्षण (योहान. ७:१५), कोणतीही संपत्ती किंवा सैन्यांचा ताफा, किंवा शारीरिक शौर्य नव्हते, परंतु तरीसुद्धा गेली वीस शतके मानवजातीवर त्याचा जो प्रभाव पडला त्याविषयी कोणीही

शंका घेणार नाही. जर तो फक्त मनुष्यच असता, तर जगाने आज त्याच्यासारखा महान मनुष्य निर्माण केला नसता काय? गेल्या दोन हजार वर्षांत केलेली प्रगती त्यासाठी जगाकडे आहे. प्रगत शिक्षण असूनसुद्धा जग खऱ्या अदभुत पुढाऱ्यासाठी भुकेले आहे. प्रत्येक जण येशू ख्रिस्ताला सामोरे ठेवून चालू शकतो, कारण तोच मार्ग आहे. तो सर्वांसाठी सर्व काही आहे आणि असेल, कारण त्याचे नाव अदभुत, मंत्री, समर्थ देव, सनातन पिता, शांतीचा अधिपती असे ठेवले जाईल (यशया ९:६).

सारांश

निःसंशय येशू देवाचा पुत्र आहे. तो देवाचा पुत्र आहे यावर विश्वास ठेवण्यासाठी ही कारणे पडताळून पाहा. तो देवाचा पुत्र आहे असा विश्वास ठेवा आणि त्याच्याद्वारे तुमचे जीवन देवाला सोपवून द्या.

अभ्यासासाठी प्रश्न

(उत्तरे पृष्ठ 231 वर आहेत)

१. कोणते सत्य ख्रिस्तीपणाचा आधार आहे?
२. येशूचा जन्म, त्याचे जीवन व मृत्यूच्या अनेक भविष्यवाणी मोठ्या विस्तृत पद्धतीने सांगितल्या आहेत. काही उदाहरणे द्या.
३. येशूविषयी पूर्ण झालेले भविष्य संदेश काय सिद्ध करतात?
४. येशूने स्वतःबाबत काही स्पष्ट, विलक्षण दावे केले आहेत, त्यांमधील काही दावे कोणते होते?
५. येशूचे कार्य त्याच्या बोलण्याशी कसे सुसंगत आहे?
६. येशूच्या चांगुलपणाला कसे स्वीकारले गेले याची काही उदाहरणे द्या.
७. येशूचे जीवन आपल्या जगावर कोणत्या प्रकारे अखंड प्रभावीत करत आहे?

शब्दार्थ

स्वर्गारोहण - स्वर्गात जाणे, वर उचलले जाणे, मेलेल्यांतून पुन्हा उठल्यावर ख्रिस्त परत स्वर्गात देवाकडे उचलला गेला, त्या घटनेला स्वर्गारोहण म्हणतात.

देवत्व - परमेश्वर, परमेश्वराचे स्वभावगुण, देव असणे.

वंशावळी - पूर्वजांची सूची, देवाच्या अभिषिक्ताविषयीच्या भविष्याची पूर्तता आहे हे येशूच्या वंशावळीने (मत्तय.१:१-१६) लोकांना दाखवून दिले.

प्रभुचा दिवस - आठवड्याचा पहिला दिवस (रविवार), नवीन करारातील मंडळीने आराधनेसाठी ठरवलेला दिवस (प्रे. कृ.२०:७).

प्रभूभोजन - येशूने स्थापन केलेला एक विशिष्ट विधी. यामध्ये बेखमीर भाकर खातात व द्राक्षारसाचे सेवन करतात (पाहा १ करिंथ.११:२०,२३-२६). नवीन करारातील मंडळी प्रत्येक आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी हे भोजन घेते.

पुनरुत्थान - मरण पावलेल्या व्यक्तीचे पुन्हा जिवंत होणे. येशूचे पुनरुत्थान याचे प्रमाण आहे, की येशूचा मरणावर अधिकार आहे आणि जे कोणी त्याला अनुसरतात, ते पृथ्वीवर आपल्या या जीवनानंतर त्याच्यासोबत सदासर्वदा जीवित राहू शकतील.